

(NE)JEDNAKI U VRTIĆU Put sedmogodišnje djevojčice i njene majke od redovnog programa do Podravskog sunca

Bojala sam se da u nekom trenutku moje dijete ne postane "teret" odgojiteljicama ili pak da druga djeca nisu u nekim trenucima zapostavljena jer odgojiteljice moraju više vremena i truda posvetiti mojoj djevojčici.

PIŠE ADELA ZEMBER - 27.11.2021. 20:00

Facebook

Twitter

WhatsApp

ILUSTRACIJA / IZVOR: PIXABAY.COM

Velike odluke za male hrabrice svakodnevno donose roditelji djece s teškoćama u razvoju.

Sa strepnjom i strahovima iščekuju polazak svog mališana u vrtić, nadaju se da će dijete biti prihvaćeno, da neće odgojiteljicama biti na teret ili da zbog brige o njima neće patiti ostali mališani iz skupine. Kroz što sve prolaze roditelji, s čime se suočavaju, što ih tišti ispričala nam je majka sedmogodišnje djevojčice koja je jedna od 13 mališana koji polaze [mješovitu skupinu vrtića Centra za odgoj, obrazovanje i rehabilitaciju Podravsko sunce](#). S obzirom na to da neka djeca nakon Podravskog sunca odu u redovan školski sustav, majka je odlučila ostati anonimna upravo zbog predrasuda i stigmatizacije koja bi se tada mogla dogoditi.

Govori nam kako je njena djevojčica od prve godine života bila uključena u redovan program jednog podravskog vrtića. Nakon navršene sedme godine života i odgode upisa u prvi razred osnovne škole, upisana je u vrtić Podravskog sunca.

[>> \(Ne\)jednaki u vrtiću – put inkluzije djece s teškoćama u razvoju u Tratinčici i Podravskom suncu](#)

Njena majka kazuje nam da djevojčica boluje od idiopatske epilepsije i objašnjava da se bolest manifestira tako što su psihomotoričke sposobnosti neujednačene i to u zoni težeg prema umjerenom zaostajanju, zatim vještine svakodnevnog života su u zoni umjerenog zaostajanja, a sukladno mentalnoj dobi u sposobnostima jezičnog razumijevanja i proizvodnje prisutna su značajna odstupanja.

Strepnje prije polaska u redovni vrtić, ali i u vrtić Podravske sunca

Dodaje da su se prije polaska u redovan program vrtića s đurđevačkog područja pojavile mnoge strepnje i strahovi.

– Od samog su početka bila prisutna motorička odstupanja. Naime, nije hodala samostalno i često je gubila ravnotežu. Nakon druge godine života događa se epileptični napadaj. U međuvremenu je prohodala, ali je i dalje motorički zaostajala u odnosu na dob te je jezični razvoj tekao usporeno ili je stagnirao. Očekivala sam da će djevojčici biti pružena sva moguća skrb, odgoj i obrazovanje kao i ostaloj djeci, da će biti prihvaćena unutar grupe, bez etiketiranja. Strepila sam oko njene sigurnosti s obzirom na motorička zaostajanja. Također me brinulo da ne dođe do epileptičnog napadaja u vrijeme djetetova boravka u vrtiću. Bojala sam se da u nekom trenutku moje dijete ne postane “teret” odgojiteljicama. Brinulo me u kojoj će mjeri moje dijete biti frustrirano zbog činjenice da ne može raditi sve što i njeni vršnjaci iz grupe, da ne može trčati ili crtati poput njih, da ne može s njima pričati, da se ne može izboriti sama za sebe i da je stalno ovisna o drugima – prisjeća se mama i napominje da nakon navršene sedme godine života i odgode upisa u prvi razred osnovne škole, djevojčica kreće u vrtić Podravske sunca u Koprivnici.

Napominje da su očekivanja bila identična onima dok je polazila redovan predškolski program. Ipak, s obzirom na to da sva djeca unutar skupine imaju određenu teškoću ne brine da će doći do etiketiranja te vjeruje da će količina frustracije u ovom okruženju biti minimalizirana.

Suradnja s odgojiteljicama korektna i pozitivna

Kada je pak riječ o dosadašnjim iskustvima s odgojiteljicama i stručnim suradnicima, ističe kako je redovan vrtić povremeno imao samo jednog logopeda koji nije uspio u raspored uvrstiti svu djecu zbog velikih potreba.

– Jedno kratko razdoblje vrtić je imao psihologa i to je bilo sve od stručnog tima. Sve su vrste terapija, dakle s logopedom, radnim terapeutom, edukacijskim rehabilitatorom, odrađivane nekoliko puta tjedno, nakon boravka u vrtiću i većinom svaka terapija u drugom gradu. Psihički i fizički to je bilo iscrpljujuće za dijete, kao i za nas roditelje. Naravno, ne treba zanemariti i financijsku opterećenost. Vrtičke su grupe u redovnom vrtiću prevelike i jedna odgojiteljica brine o velikom broju djece. Bojala sam se da odgojiteljice neće uspjeti sve odraditi bez obzira na silan trud koji su ulagale, brinulo me da moje dijete nije zakinuto za nešto jer ne može odraditi što dovodi do frustracija, ili pak da druga djeca nisu u nekim trenucima zapostavljena jer odgojiteljice moraju više vremena i truda posvetiti mojoj djevojčici. Brinulo me i da odgojiteljice ne postanu frustrirane zbog opterećenosti. Ne znam jesu li bile. Vjerujem da ponekad jesu, no vješto su se s time nosile pa moje dijete i ja to nismo nikad primijetili. Djevojčica se uvijek osjećala voljeno i prihvaćeno te je bila maksimalno zbrinuta. Suradnja s odgojiteljicama je uistinu bila pozitivna i korektna – pojašnjava i dodaje kako bi općenito trebalo poraditi na promjeni Državnog pedagoškog standarda u smislu da se smanji broj djece u odgojnim skupinama jer u suprotnom zbog prevelikog broja polaznika dolazi do smanjenja kvalitete rada.

S druge strane, mišljenja je da je potrebno i povećati upisne kvote za studij logopedije, psihologije, edukacijske rehabilitacije, za obrazovanje fizijatara i radnih terapeuta.

– Potrebno je stipendirati obrazovanje u ovim zanimanjima, omogućiti im praksu i ulazak na tržište rada te raditi na tome da se što većem broju odgojno-obrazovnih ustanova omogući zapošljavanje navedenog kadra – smatra.

Što se tiče stručnog kadra u vrtiću Podravskog sunca, ističe kako je stanje puno bolje nego u prijašnjem vrtiću.

– Dostupna nam je gotovo sva pomoć koju i inače primamo u privatnom aranžmanu. Voljela bih istaknuti koliko je meni kao roditelju sa psihološke strane važna činjenica da je moje dijete okruženo timom različitih stručnjaka. Ne osjećam se više kao da sam prepuštena sama sebi – naglašava.

Na pitanje je li im sva pomoć koja je potrebna dostupna u Koprivnici, odgovara da je u sklopu vrtića Podravskog sunca zaposlen veći broj stručnjaka.

– No, ostala djeca koja nisu polaznici našeg vrtića moraju često tražiti pomoć izvan grada. Na našem području nema stručnjaka svih profila, a i oni koji rade nisu dostatni da pomognu svima kojima je pomoć potrebna. Živim u Đurđevcu u kojem ne postoji ni jedna dostupna stručna osoba za rad s djecom predškolske dobi osim povremenog logopeda u tamošnjem vrtiću i to ako je dijete njegov polaznik – napominje.

Dinamičan, izazovan i zahtjevan posao edukacijskih rehabilitatorica iz Podravskog sunca Anje Holeček i Dunje Vargović

Dio stručnog tima Podravskog sunca čine edukacijske rehabilitatorice i stručne suradnice u vrtiću Anja Holeček i Dunja Vargović. Obje su se za ovo zanimanje odlučile zato što su se jednostavno vidjele u ovom poslu.

– Posao je jako dinamičan i izazovan, zahtjevan fizički i psihički. Maksimalno se moramo prilagoditi svakom djetetu i roditelju, moramo biti spremne na iznenadne situacije i na njih reagirati u skladu s pravilima struke. Svako dijete je različito i ne postoje dva jednaka, što znači da se moramo svakom djetetu posebno posvetiti i sve za njega posebno prilagoditi – priča nam Holeček.

DUNJA VARGOVIĆ I ANJA HOLEČEK / SNIMIO VALENTINO ŠTEFANEK.

Vargović dodaje da osim individualnog rada s djecom, pomažu odgojiteljima tijekom njihovih grupnih aktivnosti.

– Sudjelujemo u obrocima polaznika, dajemo upute odgojiteljima za rad, kako da prilagode aktivnosti i materijale ovisno o teškoćama polaznika odnosno o ciljevima koje za svakog polaznika želimo ostvariti. Ciljeve za svakog polaznika određujemo nakon procjene koju radimo tri puta godišnje. Naravno, tu je i suradnja s roditeljima i drugim stručnjacima koji rade s našim polaznicima i vođenje pedagoške dokumentacije – objašnjava.

U opisu njihovog posla svakako je i suradnja s roditeljima.

– Budući da svakodnevno surađujem s roditeljima i da ih suočavam i s napretkom i s teškoćama djeteta, bilo je i neugodnih, ali i iznimno lijepih situacija. Teško mi je izdvojiti jednu situaciju jer je svaka situacija, kao i dijete i roditelj, posebna – zaključuje Holeček.

Članak je napisan uz financijsku potporu Agencije za elektroničke medije temeljem Programa ugovaranja novinarskih radova u elektroničkim publikacijama.

VIŠE S WEBA

PLAĆE U LIDLU: Koliko zarađuju voditelj prodaje, blagajnik, pripravnik?

Željko Đekić prije nekoliko mjeseci požalio se da trpi posljedice ubojstva brata, jučer je i sam postao svirepi ubojica...

Kolege se opraštaju s ubijenom trgovkinjom: Bila je dobra, divna žena

Prikazana tri šivana broda iz antičke luke u Zatonu

Kultura i kreativna industrija - ključ rasta turističkog sektora

Narkomanski pribor osvanuo usred grada, pored šetnice uz Forum!

0 komentara

Sortiranje prema **Najstariji**

Komentirajte...

 Facebookov dodatak za komentare

O NAMA

Mi smo portal koji prati zbivanja u Koprivnici i okolici, Podravini i Prigorju, a po potrebi i šire.

Javite nam se: redakcija@drava.info

PRATI NAS

[Kolačići i Google Analytics](#) [Zaštita privatnosti](#) [Uvjeti korištenja](#) [Impresum](#) [Kontakt](#)

© 2015. - 2021. Drava-info. Sva prava pridržana.